

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.039 van 4 december 1997
in de zaak A. 75.030/VII-15.683.**

In zake : 1. Pierre MOONEN,
2. de n.v. FANTASY WORLD,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. FLIEGER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 82

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre MOONEN en "de n.v. FANTASY WORLD in oprichting" op 18 juli 1997 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 mei 1997 waarbij het beroep ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen van 13 november 1996 houdende weigering van de vergunning aan verzoekers tot het exploiteren van een lunapark te 2060 Antwerpen, Museumstraat 11 ongegrond wordt verklaard en het beroepen vergunningsbesluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. BACQUAERT die, loco Advocaat A. FLIEGER verschijnt voor de verzoekende partij, en van de Adjunct van de directeur E. DE LAETER die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers in hun verzoekschrift volgende uiteenzetting geven :

"Aangezien het nadeel voor verzoekers ernstig is en blijkt uit de hierna vermelde elementen :

Aangezien vooreerst nadrukkelijk dient gesteld te worden dat er inzake, geenszins sprake is dat verzoekers reeds het lunapark uitbaten, doch het echter essentieel is om gunstig te statueren omtrent het schorsingsverzoek vermits er geen sprake is van enige "onwettige" exploitatie;

Dat een uitslag ten gronde enkele jaren op zich zal laten wachten, welk echter in het huidig economisch verkeer onaanvaardbaar is;

Dat verzoekers inderdaad met een derde partij met name de N.V. IMMO CITY een optie tot huur hebben om het kwestieus goed, gelegen te Antwerpen, aan de Museumstraat alwaar de exploitatie van het lunapark zal plaatsvinden;

Dat het voor beide partijen en in het bijzonder voor verzoekers van essentieel belang is te weten of er een mogelijke kans bestaat om alsnog tot exploitatie over te gaan;

Dat de Raad van State in het kader van de schorsende bevoegdheid een prima facie onderzoek kan verrichten;

Dat het niet kunnen uitbaten, ergo een aanvang nemen van de exploitatie een enorm financieel probleem met zich zal meebrengen, temeer daar er also tevens een belangrijke exploitatie zal verliezen die men vervolgens niet meer zal kunnen bekomen;

Dat de N.V. IMMO CITY, partij welke de optie verstrekt, alsnog de authentieke akte dient te verleiden (sic), welke echter afhankelijk is gesteld van de betreffende schorsing;

Dat het niet bekomen van de huur een moeilijk te herstellen nadeel is;

2. Aangezien dit nadeel niet te herstellen is door vernietiging alleen;

Dat de geleden verliezen aan investering, kapitaal en/of inkomsten niet te herstellen zal zijn in de toekomst door in casu het bekomen van de huur een essentiële voorwaarde is om tot exploitatie te kunnen overgaan, doch binnen enkele jaren, ogenblik voor de uitspraak ten gronde, zulks onherroepelijk onmogelijk zal zijn;

Dat de rechtspraak van de Raad van State inderdaad stelt dat de risico's duidelijk dienen overwogen te worden en zulks als dusdanig geen grond tot schorsing uitmaken;

Dat evenwel het teloor gaan van een handelspand, ergo situatie welke men later bij een vernietiging niet meer zal kunnen bekomen, een schorsingsgrond uitmaakt, vermits men alhier niet kan spreken van een risico, waaraan verzoeker zelf de grondslag ligt, doch over een verlies welk in een later stadium niet meer goed te maken is en zulks om reden van het uitblijven van een beslissing ten gronde binnen een redelijke termijn".

Overwegende dat het beweerd nadeel voortvloeiend uit "het niet bekomen van de huur" wordt weersproken door de neerlegging van een voor de n.v. IMMO CITY, verhuurder, -waarvoor overigens ook eerste verzoeker is opgetreden- en voor de n.v. MEESY'S, huurder, op 15 juli 1996 ondertekende huurovereenkomst inzake het onroerend goed gelegen aan de Museumstraat 11 te Antwerpen; dat overigens geen exemplaar werd neergelegd van de huuroptie waarvan sprake in het verzoekschrift;

Overwegende dat de aangevoerde rechtsonzekerheid niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te beschouwen is, daar dergelijke onzekerheid inherent is aan elke betwisting van een weigeringsbeslissing en het aanvaarden van die rechtsonzekerheid als moeilijk te herstellen ernstig nadeel erop neerkomt dat de tweede voorwaarde van evengenoemd artikel zinledig wordt;

Overwegende dat het betoog van verzoekers aangaande het financieel nadeel vaag en algemeen is, niet onderbouwd noch gestaafd met stukken; dat alzo de vraag rijst welke investeringen zouden zijn verloren gegaan, nu de tweede verzoekende partij nog niet eens is opgericht en met de exploitatie nog niet is gestart;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen zonder dat moet worden nagegaan of de vordering ten opzichte van een of van beide partijen ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december 1900 zevenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.